

er gaaet ind paa den Bestemmelse, at der skal være et stadigt fast Tilshyn, nemlig to Fabrikinspektører med Assistenten, og dersom man kan betragte det som en Slags Betaling derfor, at man gaar ind paa Reglen i § 15 om Tilshynsmændene, bør der ikke lægges Hindring i Veien for denne Paragrafs Vedtagelse. De Vandbrugsmaskiner, der ikke drives ved Dampkraft, ere, som Ministeren bemærkede, undtagne Fabrikinspektørernes Tilshyn, men Tilshynet med dem skal føres af Mænd, der ere valgte af de kommunale Raad, og som faae Betaling for hver Maskine, der skal eftersees. Det er en af de Ting, som man vel kan gaa ind paa, men ligesom den høitærede Minister maa jeg beklage, at Vendingerne til Tilshynet nu ere ansatte saa betydelig mindre, end de vare i Regjeringsforslaget og efter Landstingets Vedtagelse. Det er vel imidlertid Noget, som det vil være meget vanskeligt at faae ændret. Hvad det tredie Afsnit angaar, er den vigtigste Forandring den, Ministeren fremhævede, at den Paragraf er gaaet ud, som bestemte det Erstatningsansvar, som skulde paahvile Eieren eller Brugeren. Dersom man kunde vente, at det Lovforslag, der nu foreligger Landstinget om Erstatning til Arbeidere, der komme til Skade i Fabrikker, i en nær Fremtid kunde blive Lov, vilde en saadan Bestemmelse vistnok nærmest kunne finde sin Plads der; men Følgen af Paragrafens Udeladelse her vil jo være den, at indtil den anden Lov engang i Tiden fremkommer, vil den, der imidlertid kommer til Skade ved Arbejde i Fabrikker, ikke kunne vente Erstatning paa anden Maade end efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, og skulde det være en Erstatning for denne Paragraf, at der er gjort en Tilføining i § 20, kan jeg ikke se rettere, end at man siger netop det Modsatte af, hvad der var tilfaldet; thi i Stedet for at lade Eieren bære Ansvaret og give Erstatning overfører man det paa hans Bestyrer, Formand eller Tilshynsførende. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, da det ikke hører hen under en saa kort Behandling af et Lovforslag at komme ind paa alle Enkeltheder. Jeg har kun villet fremhæve de væsentligste Forandringer, der ere foretagne, saaledes som det har stillet sig for mig, i den korte Tid, der har været levnet til at gennemgaa Forslaget og sammenligne det med, hvad der tidligere har foreligget. Det stiller sig jo nu saaledes, at enten maa Forslaget tages i den Stikelse, hvori det foreligger, eller ogsaa er der al Udsigt til, at det vil falde bort. Dersom man ned sætter et Udvalg til at behandle Sagen, eller man fremsætter en eller anden betydelig Ændring,

vil der paa Grund af den overordentlig knappe Tid være meget ringe Udsigt til, at Loven kan udkomme. Loven er imidlertid af megen Betydning og indeholder ikke paa noget Punkt Noget, der egentlig kan siges at være skadeligt, ligesom den ikke optræder paa en skadelig Maade overfor den praktiske Virksomhed, hvor dens Bestemmelser komme til at gjælde. Som Følge deraf tør jeg ikke paatage mig det Ansvar at bidrage til at standse Loven.

W. Peterzen: Dette Lovforslag har været forelagt i det andet Thing, som ogsaa sin Betænkning den 21de Marts, hvorefter Sagen kom til 2den Behandling den 25de Marts. Forhandlingerne ved denne 2den Behandling ere endnu ikke trykte, der er kun trykt en enkelt Del deraf, saa at man egentlig ikke kan se, hvad der er foregaaet. 3die Behandling i Folkethinget fandt Sted i Gaar, Lovforslaget blev omdelt til os i Aftes, og nu skulle vi behandle det. Det maa være min Undskyldning for, at jeg ikke kan inblade mig paa Lovforslagets Enkeltheder, som forøvrigt ere fremhævede af den høitærede Minister og det ærede kongevalgte Medlem (Tuxen). Men jeg maa udtale som min fuldeste Overbevisning, at dersom dette Lovforslag skulde blive Lov, vil det gribe saa stærkt ind i det private Erhverv og navnlig i mange smaa Industriadrivendes Virksomhed, at det næsten bliver en ren Umulighed for dem at rette sig derefter. Jeg har vel ved et flygtigt Gjennemshyn set, at Fabrikinspektoratet kan dispensere fra Bestemmelserne, men disse smaa Industriadrivende ere altsaa afhængige af Fabrikinspektørernes Bestemmelse i saa Henseende, og jeg tror, at der vil findes mange Lokaler rundt omkring i Provindserne, hvor det vil være aldeles umuligt at gennemføre Lovforslagets Bestemmelser. De smaa Industriadrivende ville enten være nødt til at standse deres Virksomhed eller maa paatage sig en Beføstning, som deres Virksomhed aldeles ikke kan taale. Jeg tror derfor, at det vil være meget uhensigts, dersom Landstinget uden videre vedtager Lovforslaget, som det foreligger. Jeg vil finde det hensigtsmæssigt, at det undergives en virkelig Behandling, og at det bringes under Overveielse, om de forskjellige Forandringer, der ere stete, ikke ville medføre for megen Ulempe. Det er ganske rigtigt, som det ærede kongevalgte Medlem (Tuxen) udtalte, at naar Sagen henvises til et Udvalg, faae vi ingen Lov, men er der, mine Herrer, saa stor en Ulykke i, at et Lovforslag, som har været for i saa mange Aar, bliver liggende til Efteraaret? Jeg